

vanonderuit krant

Tweemaandelijks stadskrant november-december 2006 • jaargang 5 • n° 22

- Basisdemocratisch én sociaal aan politiek doen - Redactie: Els Lens, Bruno De Wit, Luc Van Espen, Mark Maes.
- vu. Mark Maes • Willem Herreynsstraat 29 • 2800 Mechelen • Afgiftekantoor 2860 St.Kat.Waver • P209002

Verandering in Vlaanderen ... begint in Mechelen. 8 oktober 2006: een stem voor *vanonderuit!* was een stem voor jezelf...

Eerst en vooral willen we alle kiezers bedanken om hun vertrouwen die ze in *vanonderuit!* hebben gesteld. Dank aan alle sympathisanten, vrienden en militanten die zich uit de naad hebben gewerkt. Zonder hen hadden we deze fantastische campagne niet kunnen voeren! Het is een uitputtende maar interessante campagne geweest. We hebben in de aanloop naar deze verkiezing maand na maand actie gevoerd tegen het gevoerde parkeerbeleid, voor een sociaal huis van

de Mechelaar, voor openbaar sanitair, voor een fietsvriendelijk klimaat, tegen de sloop van het Rode Kruisplein, voor de renovatie van het Zwempaleis,...

De vele positieve reacties die we ontvingen steunen ons in de overtuiging dat een politieke deelname van *vanonderuit!* aan deze gemeenteraadsverkiezingen nodig was. Er was eindelijk een *positief en sociaal alternatief* te bespeuren in het halfslachtige politieke landschap. Daardoor konden de kiezers hún stem uitbrengen voor meer basisdemocratie en voor een écht sociaal beleid.

1,44 %

De resultaten van vandaag moedigen ons aan om door te gaan met het zoeken naar een andere, betere politiek die een samenleving met een *toekomst voor iedereen* voor ogen heeft. Voor *vanonderuit!* stopt de democratie niet op zondag 8 oktober 2006. We zullen verder de stem zijn van diegenen die vinden dat het zo niet verder kan.

Er is wel degelijk een groot progressief vermogen in Vlaanderen aanwezig

Op 28 oktober 2006 was *vanonderuit!* bij een eerste nationale meeting 'Dag van de Andere Politiek' aanwezig. Kwestie van de violen van alle gelijklopende bewegingen op elkaar af te stemmen, in een poging het politieke en sociale alternatief in dit land verder te ontwikkelen. Op deze conferentie namen naast vakbondsafgevaardigden, welzijnswerkers en bewonersgroepen ook *armen* het woord. Wij deelden op dit forum onze ervaringen in Mechelen met diegenen die willen werken aan een politiek alternatief in dit land tegen het neoliberal beleid en tegen extreem-rechts. Daarvoor is wel degelijk een groot progressief vermogen in Vlaanderen aanwezig.

Wat de federale verkiezingen van mei (?) 2007 betreft volgen wij dus met veel belangstelling de ontwikkelingen in Vlaanderen met het *Comité voor een Andere Politiek*. Wij willen ook na 8 oktober verder blijven opkomen voor een *Stad* die van iedereen is.

"Verandering begint *vanonderuit!*" blijft onze slogan. Na onze goede score van 1,44% zouden wij daar kunnen aan toevoegen: *"Verandering in Vlaanderen, begint in Mechelen"*.

The day after...

Na de verkiezingsdag waren ze weer bijeengeeweest, het college van burgemeester en schepenen. Ze hadden het allen over de *eigen* verkiezingsresultaten, maar niet over de hen onverschillig zijnde *sociale betekenis van Stad*, noch over de verschillende *onnozele* werken die er aan de gang waren en die ze zichzelf nog hadden opgelegd met gemeenschapsgeld als gevolg van hun *bulldozerpolitiek*.

Zo was er een laatste plein dat voor de vierwielige dictator sneuvelde: weg met het plein, weg met de resterende open ruimte, laat nu de auto maar komen! Alsof ze het beheer van die ruimte nog in handen hadden? Politici zijn wel degelijk vaak naïef. Het beheer van die *open ruimte* is al lang contractueel in handen van wat het huidig beleid niet graag met het *grootkapitaal* in verband brengt. Elke vierkante meter stedelijk gebied wordt vermarkt, verbouwd en versteend, en de begrippen economie en ecologie worden enorm geweld aangedaan.

Het volk tracht nog ondanks alles als ervaringsdeskundige de wonden te helen, de misstappen van het beleid te begrijpen en de belastingen uit gehoorzaamheid te betalen.

De verdere stadsverbouwing schreed verder, waarbij vooral de gesloten bebouwing van de rijken en de sociale verdringing *naar de rand* – letterlijk - van belang was: de *stad* is niet langer van iedereen, maar van goedverdieners die *apartheid* willen. Zo is de ongelijkheid van vandaag en morgen er geen tussen autochtoon en allochtoon, maar een tussen arm en rijk. Tussen inkomens van 700 en 7000 euro.

Hoe wankel het de stedelijke inrichting *voor iedereen* ook verging, de schepenen trokken zich daar weinig van aan en hadden zelfs stiekem vóór de verkiezingsdag in een aantal wijken vrij lumineuze herinrichtingsvoorstellen in de brievenbussen *laten* droppen. Alsof mensen die beloften niet kunnen relativeren...

De schepenen van ruimtelijke *ver*ordening had van zijn kant zelfs zijn hele échte achterban verloochend: het ecologisch programma moest maar eens wijken voor de versteende invulling waarvoor hij stond, gebonden als hij was aan *gekende* bouwpromotoren.

De burgervader had nu meer twijfel in de ogen dan politieke vastberadenheid: hij had meer stemmen verwacht nu hij was scheepgegaan met dissidenten en met de zichzelf nog *groen* noemende stedelijke *ecologen*. Hoe die mensen zich toch nog ernstig wanen!

Maar de burgervader voelt ook nattigheid: zonder een *socialer* beleid lukt het hem niet zichzelf nog een toekomst te verzekeren. Er moesten meer mensen mee scheep gaan, en al gauw sprak hij van de transformatie van *zijn eigen kliek* tot een *progressieve centrumpartij*. De linkse mensen wisten niet goed wat ze hoorden of lazen! Het gekende blauwe huis ging toch immers alleen in zee met de hippe welstellende stedelingen, bobo's (*bourgeois-bohémiens*) genaamd. En aldus werd, in het al gehavende politieke grijze landschap, alweer voor verwarring gezorgd. Maar mensen weten nu wel beter: de meerderheid van de bevolking heeft al afscheid genomen van de paarsgroene politieke 'cultuur'. Zowel de wetstraat als de dorpsstraat wachten op verandering. De vraag is alleen welke: een ruk naar rechts of een doorbraak van links. Een andere politiek is mogelijk.

Een *klein partijtje* dat zich uit al die bekommernissen voor 1,44% van de bevolkingsstem omhoog rees, genoot ontegensprekelijk al wat aandacht: het stelde zich ernstig voor als een te vertrouwen beweging, zoekend naar de échte democratie en strijdend voor een sociale samenleving....

Almaar meer voor koning auto

Sedert maandag 6 november 2006 is het betalend parkeren in de binnenstad en de Stationsbuurt ingevoerd... terwijl dit zou uitgesteld worden tot de randparkings Zandpoortvest en Rode Kruisplein afgewerkt zijn (vermoedelijk januari 2007).

In afwachting daarvan stelt de Mechelse Mobiliteitschepen voor om het parkeren op de vesten extra-muros gratis te houden. Dit bestuur staat bekend om het verschuiven van de binnenstedelijke overbelasting naar de rand.

De parkeerpalen verschijnen *nonchalant* in het straatbeeld. Smakeloos tegen de gevels geplakt. De visie dat het, hoe verder je van het centrum verwijderd bent, hoe goedkoper en hoe langer je mag blijven staan is vergruisd. De problemen worden nu de hele tijd alleen maar verschoven, en de Mechelaar verliest intussen het Noorden bij deze *bulldozer-politiek*.

Voor *vanonderuit!* moet de hele discussie verder gaan dan het louter op *auto-maat* oplossen van verkeersproblemen. We stelden al

eerder dat de randparkings gratis moeten zijn, en dat parkeerbeheerder Vinci de Openbare ruimte niet langer als haar privé domein kan beschouwen. De stad Mechelen hangt

nu met handen en voeten gebonden aan deze parkeeruitbater.

Langdurige contracten als deze met Vinci moeten trouwens niet kunnen: een *Stad* is steeds in evolutie, en mobiliteit met meer zacht vervoer (voetgangers, fietsers, Openbaar Vervoer) moet de kans krijgen zich verder te ontwikkelen ipv steeds voorrang aan de auto te geven, tot in de kern van de binnenstad.

Waarom kan ook geen *klein* bedrag voor het gebruik van de randparkings worden gevraagd, indien gekoppeld aan vrij verkeer met pendelbussen tot in het centrum?

Vanonderuit! stelt eens te meer een *van-bovenaf-politiek* vast van het huidige (en toekomstige) stadsbestuur, en dringt aan op een samenwerking tussen de diverse bewonersgroepen in het onlangs in het leven geroepen Mechels Mobiliteitscomité (MMC) om dit on-tijdsnog te keren.

Voor meer actie-info:

<http://users.telenet.be/Mechelsmobiliteitscomite>.

DE BATTELSESTEENWEG NA HERAANLEG: EEN BATTEL-FIELD VOOR FIETSERS?

Het was weer al *beleid-van-bovenaf* wat de klok sloeg, die dinsdag 17 oktober 2006 in Den Deigem. Nu ja, de naam die het stadsbestuur had gegeven aan deze vergadering, sprak op zich al boekdelen. Het ging immers om een "informatievergadering", waarop de vertegenwoordigers van het stadsbestuur even zouden komen uitleggen hoe zij het voor ons hadden beslist. Op de pertinente vraag van een buurtbewoner of wij dan enkel nog konden beslissen over de kleur van de bloemetjes in de bloembakken, werd zonder blozen "Ja!" geantwoord.

Nochtans moeten de vertegenwoordigers van het stadsbestuur en de provincie van tevoren aangevoeld hebben dat hun voorstel van heraanleg niet in goede aarde zou vallen, want ze zaten met z'n allen al ongemakkelijk op hun stoel de draaien en te keren, nog voor het schouwspel begonnen was.

Het spervuur van kritische vragen en opmerkingen liet dan ook niet lang op zich wachten. De buurtbewoners van de Battelsesteenweg hadden het voornamelijk gemunt op de vrije busbaan, die ze op 1,5m van hun voorgevel zouden voorgeschoteld krijgen (in de richting van de stad), terwijl de Fietsersbond en de Wijkraad –Centrum zich ernstige vragen stelden bij het idee om deze busbaan tegelijk ook als

fietsstrook te laten dienen. Mede als gevolg van het voorzien van dergelijke busbaan naast de normale auto-rijstroken, zouden de fietsers die de stad willen uitrijden zich moeten behelpen met een fiets-suggestiestrook tussen de geparkeerde auto's en de rijbaan. Ieder weldenkende mens beseft dat in dergelijke configuratie de fietser geprangd wordt tussen het voorbijsjееzend autogeweld en het geparkeerd blik, waarvan nu en dan "plots" een portier openklapt. Het enige wat dus in feite wordt gesuggereerd op dergelijke strook, is fietsers-*moord*.

Het hielp echter allemaal geen zier: aan de busbaan kon niet worden getornd, ook al bestaan er andere middelen om de doorstroming van het busverkeer te bevorderen. Verkeerslichten – beïnvloeding door de aankomende bus, bijvoorbeeld. Enkel met de breedte van de fiets-suggestiestrook en de aanliggende parkeerstrook kon nog wat gespeeld worden. Een magere troost, als je 't ons vraagt, want het gaat enkel om een *suggestie*-strook. De automobilist hoeft zich hier niet aan te houden, en kan ook gerechtelijk niet afgerekend worden, als hij/zij de strook betreedt met z'n vuile banden en een fietser meegraait...

Van straten en pleinen (3)

'We zijn het dorpsplein kwijtgeraakt, zowel fysiek als psychisch. Het is jammerlijk gesloopt. De overheid richt zich altijd op het oplossen van problemen in plaats van op het voorkomen ervan. Ze slopen het dorpsplein en klagen vervolgens over de verloederings van de samenleving.' (M. Huibregtsen)

Zandpoortvest: als het maar opbrengt

De stembiljetten waren nog niet Zandpoortvest, de betonnen palen al uit niet genoeg. Nee, er moest en zou een Natuurlijk kan het dan niet gratis blijven, Het stadsbestuur denkt nog steeds dat vreemde vorm van geheugenverlies dat men beloofde om de randparkings stimuleren hun voertuig buiten het

rondgedeeld of daar rezen, op de de grond. Een gewone randparking was verdieping op komen. Mooi gezicht! zoals men ooit toch eens beloofd heeft. de Mechelaars aan één of andere lijden. Maar niet iedereen is vergeten gratis te houden, dit om de mensen te stadscentrum te houden.

Rode Kruisplein: bulldozer-politiek

En dan het Rode Kruisplein : om te *vanonderuit!* nog actie om dat stukje open ruimte te bewaren. Wij stelden voor om er een mooi stadsparkje van te maken, met banken, speelpleintje, plantsoentjes en bomen Alle voorstellen werden *autoritair* van de tafel geveegd en daar kwamen de bulldozers al aan. Bomen weg, basketbalveldje weg ; ruim baan voor koning auto. Alweer ! Nog steeds weet men niet echt zeker wat men met het Zwempaleis gaat doen. Behoud van het hele zwembad, of nog iets anders? Renoveren ? Goed opbrengende loften ? Ze weten het, na 5 jaar, nog niet. Maar eigenlijk hoort het plein toch wel bij het Zwempaleis. Dat zou dus logischerwijze als één projekt moeten beschouwd worden. Waarom dan nu gauw-gauw alle bomen weg en parking maken, voordat men weet wat het geheel gaat worden? Van kortzichtigheid gesproken. Wat men er ook van gaat maken, mooi en aangenaam kan de omgeving al niet meer worden. Een gemiste kans.

Hoezo *vanonderuit*?

- Op www.vanonderuit.be kan je beter kennismaken met *vanonderuit!*, de jongste Mechelse politieke beweging.
- Hoe de *vanonderuitkrant* en ons **programma** bij jou thuis ontvangen?
Geef ons een seintje per telefoon of per mail : tel. 015/42 09 18 of info@vanonderuit.be
- **Hoe *vanonderuit!* steunen?**
Indien je er belang aan hecht dat dit initiatief verder groeit, steun ons dan (gewoon: € 5 of extra: € 10) op rekeningnummer 405-0125081-79. Bedankt!

Uit-gelicht

- De taal kennen is blijkbaar een drogreden: "Waarom houden we mensen die duidelijk geïntegreerd zijn in onze maatschappij, onze taal kennen en een opleiding voor een knelpuntenberoep hebben gevolgd niet hier? Wanneer we mensen uit andere landen moeten laten komen om als verzorger te werken, moeten we opnieuw tijd en geld investeren in hun onderwijs.." (tijdschrift Weliswaar, nov-dec 2006).
- 'Vaak wordt honger geassocieerd met oorlogen, rampen en dramatische hongersnoden met miljoenen mensen die wanhopig op zoek zijn naar voedsel(hulp). Toch zijn deze catastrofale situaties slechts verantwoordelijk voor een klein deel van de honger. Over het algemeen gaat honger samen met armoede.' (11.11.11)
- 'De politicus verkondigde dat de burger mondig genoeg was om zijn plan te trekken en dat de staat dringend aan afslanking toe was. Hij trok zich terug op zijn eigen speelplein en had enkel oog voor de wereld onder zijn kerktoren.' (Rik Coolsaet in de inleiding van het boek 'Het recht van de rijkste' van John Vandaele).
- 'Laat onze zondag met rust. Zondagwerk moet uitzondering blijven. Van de onderhandelende partners is immers niemand vragende partij!'. (Ons recht, november 2006).
- 'Een mens staat eigenlijk vol littekens. Zowel van binnen als van buiten' (Tinny Mast in 'Mijn alfabet voor Kim en Ken').
- 'Zeggen dat het toenemende autoverkeer meer en meer de publieke ruimte heeft ingepalmd, is een open deur intrappen. De afgelopen decennia heeft het verkeer een zware stempel gedrukt op de manier waarop de openbare ruimte werd ingericht. Dit gaat vaak ten koste van de kwaliteit van die openbare ruimte en daarmee van de leefomgeving van mensen.' (Alert, Tijdschrift van vzw Bral-Brussel).

Met dank aan onze sponsors:

Uit sympathie "Preuv' meer van je stad!"	Uit sympathie "De stad weer in eigen handen!"	Uit sympathie Verlinden Textiehandel b.v.b.a. "Keer terug naar uw stad!"	Uit sympathie Verzekeringen Miel Dewals b.v.b.a.	Uit sympathie La Flèche
--	---	---	--	----------------------------